

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 14.Gf.40.190/2025/8.

A felperes:

felperes1

cím1

A felperes képviselője:

Leitli Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Leitli Norbert ügyvéd)

cím2

Az alperes:

alperes1

cím3

Az alperes képviselője:

dr. K. Kovács Dóra ügyvéd

cím4

A per tárgya: érvénytelenség megállapítása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 22.G.42.783/2024/29.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 2.007.050 (kétmillió-hétezerötven) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

I.

[1] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperesnek a helység1en, 2019. július 16. napján tett, közjegyző1 közjegyző által ügyiratszám1 ügyiratszám alatt közjegyzői okiratba foglalt tartozáselismerő és kötelezettségvállaló jognyilatkozaton alapuló osztalék követelés iránti joga nem áll fenn. Keresetét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:13. §-ában és 89. §-ában foglaltakra alapította.

II.

[2] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult arra is kiterjedően, hogy a felperes a megtámadás jogát elkésztetten gyakorolta.

III.

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes helység1en, 2019. július 16. napján tett, közjegyző1 közjegyző mellett működő közjegyzőhelyettes1 közjegyzőhelyettes által ügyiratszám1 számú közjegyzői okiratba foglalt, tartozáselismerő és kötelezettségvállaló jognyilatkozaton alapuló osztalék követelés iránti joga nem áll fenn. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 2.770.000 forint perköltséget.

III.1.

[4] A fellebbezés elbírálása szempontjából releváns tényként állapította meg, hogy a felperesnek 2012. július 6. napjától 2019. október 17. napjáig az alperes és a perben nem álló tanú1 volt a tagja és önálló képviseleti joggal rendelkező ügyvezetője.

[5] A ügyiratszám1 számú, 2019. július 16. napján kelt közjegyzői okirat szerint a felperes képviseletében az alperes mint a felperes önálló képviseleti jogosultsággal rendelkező vezető tisztségviselője, tolmács1 tolmács, továbbá tanú2 és tanú3 mint ügyleti tanúk a közjegyzőnél megjelentek, ahol az alperes felkérésére a közjegyző közjegyzői okiratba foglalta a részére írásbeli tervezetként rendelkezésre bocsátott tartozáselismerő és kötelezettségvállaló nyilatkozatot az alábbiak szerint: „Alulírott alperes1 vezető tisztségviselő mint az cég1, mint Kötelezett – képviselője alperes1 (...) és tanú1 (...) mint Jogosultak felé az alábbi nyilatkozatot teszem: Alulírott alperes1 (..) mint a felperes1 (..) önálló aláírási joggal rendelkező ügyvezetője, mint kötelezett elismerem, hogy a felperes1 2019. (...) év június 10. (...) napján kelt Egyszerűsített éves beszámolójában foglaltak alapján a felperes1

kötelezettnek osztalék jogcímen az alábbi összegű tartozása áll fenn a következő tagokkal szemben: alperes1 (...) jogosulttal szemben 60.235.000,- Ft, azaz hatvanmillió-kettőszázharmincötezer forint tartozása áll fenn; tanú1 (...) jogosulttal szemben 60.235.000,- Ft, azaz hatvanmillió-kettőszázharmincötezer forint tartozása áll fenn. Kötelezettséget vállalok arra, hogy a felperes1 2019. (...) év szeptember hó 30. (...) napjáig egyösszegben banki átutalással kifizet alperes1 jogosultnak 60.235.000,- Ft, azaz hatvanmillió-kettőszázharmincötezer forintot és tanú1 jogosultnak 60.235.000,- Ft, azaz hatvanmillió-kettőszázharmincötezer forintot.” Az alperes vezető tisztségviselő a felperes képviselőjében tudomásul vette, hogy amennyiben az osztalék jogcímen fennálló tartozás visszafizetése esedékessé válik, és ezen kötelezettségének a felperes legkésőbb 2019. szeptember 30. napjáig nem tenne eleget, úgy a jelen tartozáselismerő és kötelezettségvállaló nyilatkozat alapján a Jogosultak minden további feltétel nélkül jogosultak a társasággal szemben közvetlen bírósági végrehajtási eljárást kezdeményezni. Mivel az alperes orosz állampolgár és a magyar nyelvet nem beszéli, ezért az okirat felolvasásánál tolmács1 tolmács működött közre. Az ügyleti tanúk viszont – az alperes kérésére – csak az okirat aláírásánál voltak jelen.

[6] Az alperes kérelmére a ügyiratszám1 számú közjegyzői okirat alapján 2024. október 3. napján közjegyzőhelyettes2 mint közjegyző2 közjegyző mellett működő közjegyzőhelyettes végrehajtási záradékot állított ki 60.235.000 forint és annak 2019. október 1. napjától a kifizetésig járó, a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamata mint pénzkövetelés végrehajtására. A végrehajtó a 2024. október 4. napján kelt, ügyiratszám2 végrehajtói ügyszámú iratban értesítette a felperest, hogy a bankszámlaszám1 számú számláján lévő, a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 7. § (3) bekezdésének a) pontjában és (4) bekezdésében meghatározott mentesnek minősülő összeget meghaladó egyenlegét lefoglalta és felhívta a számlát vezető pénzügyintézetet arra, hogy a számlán lévő összegből 81.574.238 forintot utaljon a végrehajtó letéti számlájára. A felperest a számlavezető bankja 2024. október 8. napján kelt levelében értesítette, hogy a hatósági átutalás alapján 2024. október 7. napján 1.107.262 forint került részteljesítésre.

[7] A 2024. október 4. napján kelt, ügyiratszám2 végrehajtói ügyszámú Tájékoztatás megnevezésű iratban végrehajtójelölt1 végrehajtójelölt a felperest mint adóst a végrehajtható okirat egyidejű kézbesítésével tájékoztatta arról, hogy az ellene indult végrehajtási eljárást közjegyző2 közjegyző a ügyiratszám3 számú végrehajtható okirattal rendelte el. Tájékoztatta továbbá a feleket arról is, hogy a végrehajtási záradék a végrehajtás foganatosítására végrehajtói iroda1ba 2024. október 4. napján érkezett be, az eljárást a végrehajtó megkezdte, az adós részére a végrehajtható okiratot e tájékoztatással egyidejűleg kézbesítette. A Vht. 82/A. § (7) bekezdésére tekintettel az adós pénzforgalmi számlájára a hatósági átutalási megbízást kiadta, annak eredményéről a végrehajtást kérőt tájékoztatja.

[8] A felperes a 2024. október 8. napján az eljáró közjegyzői irodához érkezett beadványában kérte a végrehajtási záradék törlését. A ügyiratszám3 számú, 2024. október 9. napján kelt végzésében közjegyző2 közjegyző mellett működő közjegyzőhelyettes2 közjegyzőhelyettes a felperes végrehajtási záradék törlése iránti kérelmét elutasította. A végzés indokolása szerint a ügyiratszám1 számú közjegyzői okiratba foglalt jognyilatkozat valódiságának vizsgálata bírósági hatáskör, az meghaladja a közjegyzői nemperes eljárás

kereteit. A Ptk. 6:108. § (1) bekezdése alapján az érvénytelenség jogkövetkezményének az alkalmazásához az szükséges, hogy a közokiratba foglalt jognyilatkozat érvénytelenségét a bíróság kimondja.

III.2.

[9] Az elsőfokú bíróság ítélete jogi indokolásában rögzítette, hogy a megállapítási kereset előterjesztésének Pp. 172. § (3) bekezdése szerinti törvényi feltételei fennállnak, álláspontja szerint a kereset benyújtása a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása érdekében szükséges. A végrehajtást a végrehajtási záradék alapján foganatosítják, annak elrendelése előtt a követelés jogalapját és összegét a felperes nem tudta vitatni; utalt e körben a Vht. 56. § (1) bekezdés b) pontjában és a Pp. 528. § (2) bekezdésében foglaltakra.

[10] Rögzítette továbbá, hogy a felperes lényegében a perbeli jognyilatkozat érvénytelensége folytán a Ptk. 6:108. § (1) bekezdése szerinti jogkövetkezmény ítélettel való kimondását kérte, vagyis annak megállapítását, hogy a jognyilatkozat alapján az alperes követelést nem érvényesíthet, ilyen joga a megtámadott jognyilatkozat alapján, annak érvénytelenségére tekintettel nem áll fenn.

[11] A keresetet érdemben vizsgálva kiemelte, hogy a perbeli közokirat a Pp. 323. § (3) bekezdés c) pontja értelmében bizonyítja, hogy az alperes a felperes törvényes képviselőjeként a közjegyzői okiratban foglaltak szerinti tartozáselismerő és kötelezettségvállaló nyilatkozatot megtette. Utalt azonban arra is, hogy a közjegyzői okirattól egyértelműen nem állapítható meg, hogy a nyilatkozat alapján ki a kötelezett. Az okirat második oldalán az cég1 mint kötelezett képviselőjeként tett nyilatkozatot az alperes, míg a következő bekezdésben a felperes önálló aláírási joggal rendelkező ügyvezetőjeként nyilatkozott.

[12] Megállapította, hogy a felperes mint sérelmet szenvedett fél az alperes közokiratba foglalt tartozáselismerő nyilatkozatát a Ptk. 6:89. § (2) bekezdése alapján jogosult volt megtámadni, utalt e körben a Ptk. 6:9. §-ában és 6:13. §-ában foglaltakra.

[13] Ezt követően vizsgálta, hogy a keresetlevelet a megtámadásra nyitva álló határidőn belül terjesztették-e elő.

[14] Megállapította, hogy az alperes ugyan a keresettel érintett közjegyzői okirat elkészítésekor a felperes egyik ügyvezetője volt, a felperes azonban alappal hivatkozott arra, hogy a nyilatkozatot mindaddig menthető okból nem tudta megtámadni, amíg arról az alperesen kívül más a felperes részéről nem szerzett tudomást. Az alperesnek ugyanis nem állt érdekében az általa ügyvezetőként tett jognyilatkozat megtámadása.

[15] A rendelkezésre álló bizonyítékokat értékelve kiemelte, hogy a perben nem volt megállapítható, hogy a felperes az általa állított időpontot megelőzően tudomást szerzett volna a perbeli közjegyzői okiratról, illetve annak tartalmáról, valamint az sem, hogy az alperes és tanú tanú mint a felperes korábbi tagjai megállapodtak és taggyűlési határozatot hoztak volna a felperes 2018. évi adózott eredményének osztalékként való kifizetéséről. A 24. sorszám alatti Eredményfelhasználás 2018. megnevezésű, géppel írt iratot sem az alperes, sem a tanú nem írta alá, az a fizetendő osztalék összegét sem tartalmazta, csak azt, hogy a tárgyévi adózott eredmény és a szabad eredménytartalék összegére osztalékfizetés kerül jóváhagyásra. Mivel az e-beszámoló portálon közzétett iratok nem utalnak a közjegyzői okirat elkészítésére, ezért nem bizonyítják, hogy a felperes a közjegyzői okiratról 2024. október 7. napját megelőzően tudomást szerzett. Az alperes személyes meghallgatása során nem tudta megmondani, hogy ezen iratnak az eredeti példánya hol található és azt sem, hogy azt ki töltötte fel az e-beszámoló portálra. Állította, a feltöltést a felperes jogi képviselője végezte el, ezt az állítását azonban a perben hitelt érdemlően nem bizonyította. Önmagában pedig az a tény, hogy az Eredményfelhasználás 2018 megnevezésű irat feltöltésre került a portálra, az irat hitelességét még nem bizonyítja.

[16] Mivel az alperes a perben nem bizonyította, hogy a felperes részéről az alperesen kívül más a közjegyzői okiratról 2024. október 7. napját megelőzően tudomást szerzett, ezért megállapította, hogy a tartozáselismerő nyilatkozatot a megtámadásra nyitva álló határidőn belül támadta meg a felperes. Menthető okból ugyanis nem tudta megtámadni addig, amíg a nyilatkozatot magában foglaló közokiratról 2024. október 7. napján tudomást nem szerzett.

[17] Ezt követően vizsgálta a megtámadás Ptk. 6:13. § (1) és (2) bekezdése szerinti feltételeinek fennállását.

[18] A cégnyilvántartás adatai alapján rögzítette, hogy az alperes a felperes által támadott nyilatkozat megtételekor egyidejűleg volt az osztalékfizetésre kötelezett felperes törvényes képviselője, valamint az osztalékra jogosult ellenérdekű fél, ezért a peres felek közötti érdekellentétet a Ptk. 6:13. § (2) bekezdése alapján vélelmezni kell. Az érdekellentét hiányát kellett a perben az alperesnek bizonyítania.

[19] A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján arra következtetett, hogy a felperes tagjai a 2018. évi adózás utáni eredmény osztalékként való kifizetéséről nem döntöttek, maguk is tudtak arról, hogy az likvid eszközként valójában nem áll rendelkezésre. Utalt továbbá arra, hogy meghallgatása során az alperes és a tanú is akként nyilatkoztak, korábban az adózott eredmény nem került soha felosztásra.

[20] A megtámadás eredményességére tekintettel megállapította, hogy az osztalék követelés iránti jog nem áll fenn, miután e követelés vonatkozásában az alperes által tett

tartozáselismerő és kötelezettségvállaló nyilatkozat a Ptk. 6:13. §-a és 6:89. §-a alapján érvénytelen.

[21] A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján határozott; a felperes ügyvédi munkadíját mérsékelt összegben állapította meg.

IV.

[22] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása és – tartalma szerint – a kereset elutasítása iránt.

[23] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság okszerűtlenül értékelte a bizonyítás eredményét és a megállapított tényekből téves jogi következtetésre jutott.

[24] Annak ellenére, hogy tényként rögzítette, a közjegyzői okirat bizonyítja, hogy a felperes képviselőjeként a perbeli nyilatkozatot megtette, a terhére értékelte, hogy a közokirat második oldalán – vélhetően elírás miatt – a feleken kívül álló társaság neve került feltüntetésre.

[25] Rámutatott arra, hogy az eljárásának jogszerűségét támasztja alá, hogy a perbeli esetben az okiratot a közjegyző végrehajtási záradékkal látta el a Vht. 23/C. § (1) és (2) bekezdései alapján. A felperes által hivatkozott érdekellentét fennállását a közjegyző nem osztotta annak ellenére, hogy a Kjt. 3. § (1) bekezdése alapján köteles megtagadni a közreműködést, ha a jogszabályi feltételek fennállnak. A Kjt. 121. §-ában foglaltakra is utalva rámutatott arra, hogy a közokirat készítésekor a közjegyzőhelyettes nem tapasztalt olyan körülményt, ami aggályra adott volna okot vagy a közreműködés megtagadását indokolta volna.

[26] Tévesen értelmezte az elsőfokú bíróság az Eredményfelhasználás 2018. megnevezésű okiratot is, ugyanis az okirat hivatalos elérhetőségen keresztül került megküldésre a Céginformációs Szolgálat részére. A beszámoló kizárólag olyan azonosított felhasználóval nyújtható be, aki az adott cég hivatalos elérhetőségéhez kapcsolattartóként vagy ügykezelőként hozzáféréssel rendelkezik. Önmagában az a tény, hogy a személyes meghallgatásakor nem tudta megmondani, hogy az okiratot ki töltötte fel, nem hitelteleníti az irat tartalmát. Az eredeti határozatot mindkét tag aláírta és az 2019. június 12-én került benyújtásra az Igazságügyi Minisztérium által vezetett szolgálatnál. Arra tekintettel, hogy a felperesi társaságban fennálló üzletrészt eladta, az eredeti határozat kikerült a birtokából, ez a körülmény azonban szintén nem teszi hiteltelenné a határozat létezését.

[27] Alapítanul utalt az elsőfokú bíróság arra is, hogy az e-beszámoló portálon közzétett iratok nem utalnak a közjegyzői okirat elkészítésére, ugyanis a 2019. május 31-i határozat 2019. június 12-én került benyújtásra, így az nem is utalhatott a 2019. július 16-i közokiratra. Alapítanul hiányolta továbbá az Eredményfelhasználás 2018 megnevezésű iratból az osztalék összegét, hiszen a felperes sem vitatta, hogy az adózott eredmény 120.470.000 ezer forint volt.

[28] Fenntartotta, hogy a felperes akkori vezető tisztségviselője a közjegyzői okiratba foglalás idején a szóbeli tájékoztatása által tudomással bírt a kötelezettségvállalásról. Ezt támasztja alá, hogy a kötelezettségvállalás egyidejűleg tanúl jogosult részére is megtörtént. Rögzítette, hogy a peres felek között a közokirat kiállításának időpontjában nem volt érdekellentét, sőt együtt döntöttek a 2018. évi adózott eredmény felhasználásáról, így a Ptk. 6:13. § (1) bekezdésében foglaltak nem alkalmazhatók.

[29] Fenntartotta, hogy miután a felperes törvényes képviselője tanúl a közokirat létrejöttékor tudomással bírt a jognyilatkozat tartalmáról, azt a Ptk. 6:13. § (3) bekezdése alapján nem támadhatja meg. A megtámadás joga a Ptk. 6:89. § (3) bekezdésére tekintettel 2020. július 16. napján szűnt meg. Ennek okán a perbeli keresetlevél elkésett; utalt egyúttal arra, hogy a Ptk. 6:90. §-a értelmében sem támadhatja meg a szerződést az, aki a tévedését felismerhette.

[30] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet súlyosan sérti a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének elvét, a megtámadási jog ugyanis nem irányulhat arra, hogy egy, a felperes számára kedvezőtlen, de egyébként érvényes és jogszerű jognyilatkozat „hatályát utólag elkerülje”.

V.

[31] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult annak helyes indokai folytán.

[32] Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a fellebbezés a Pp. 373. § (1) bekezdésében foglaltakba ütközik, ugyanis olyan tartalommal irányul megállapításra, amely az elsőfokú eljárásban nem került előterjesztésre.

[33] Utalt érdemben arra, hogy a közjegyzői okirat szerkesztési hibájával kapcsolatos fellebbezési érvelésnek nincs jelentősége, ugyanis a per az okirat érvénytelenségének megállapítására irányult. Ez okból nem bírt jelentőséggel az sem, hogy az eljáró közjegyző a jogszabályoknak megfelelően állította-e ki a közjegyzői okiratot.

[34] Rögzítette ugyanakkor, hogy az eljáró közjegyző a jognyilatkozat érdekellentétén alapuló érvénytelenségéről nyilvánvalóan nem foglalhatott állást, ugyanis az megtámadhatóságon alapul. Szintén nem bírt jelentőséggel a fellebbezés Ptk. 6:90. §-ára vonatkozó érvelése, miután a kereset nem tévedéssel, hanem a Ptk. 6:13. § (1) és (2) bekezdése szerinti érvénytelenséggel volt kapcsolatos.

[35] Végül fenntartotta azt az álláspontját, hogy az a tény, hogy a közjegyzői okiratban nemcsak az alperes, de a korábbi tulajdonos és ügyvezető is jogosultként van megjelölve, nem igazolja egyúttal, hogy a jognyilatkozat létéről, annak tartalmáról korábban tudott.

VI.

[36] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéltábla teljes terjedelmében vizsgálta felül.

VII.

[37] A fellebbezés nem alapos.

[38] A fellebbezés az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányult azzal, hogy az ítéltábla állapítsa meg a perbeli jognyilatkozaton alapuló osztalék követelés iránti jog fennállását. A megváltoztatásra irányuló jogorvoslati kérelem alapját ugyanakkor a perben vitatott követelés iránti jog fennállása képezte, így egyértelműen megállapítható volt, hogy a fellebbezés – tartalma szerint – a kereset elutasítását célozza, ezért azt ekként bírálta el az ítéltábla.

[39] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, érdemi döntésével és annak jogi indokolásával az ítéltábla maradéktalanul egyetértett, ezért a Pp. 386. § (4) bekezdése alapján utal az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokaira.

VII.1.

[40] A fellebbezés az anyagi jogi felülbírálat körében lényegében megismételte az elsőfokú eljárásban előadottakat, e körben az ítéltábla az elsőfokú bíróság által kifejtett jogi álláspontot osztotta, azt megismételni nem kívánja.

[41] Utal csupán arra, hogy a jogorvoslati eljárásban nem volt vitatott, a megállapítási kereset feltételei fennállnak. Az elsőfokú bíróság részletesen kifejtette, milyen indokok alapján állapította a megtámadási jog fennálltát és azt, hogy a keresetlevél előterjesztésére az arra nyitva álló határidőben került sor, valamint azt is, hogy miért nem látta bizonyítottnak az alperes védekezésében foglaltakat, azok mely okból nem voltak alkalmasak a vélelem

megdöntésére. A bizonyítékokat a maguk összességében helyesen, okszerűen és logikusan értékelte, az alperes fellebbezésében pedig nem jelölt meg olyan további releváns körülményt, amely lehetővé tette volna az ítéltábla számára mindezek felülmérlegelését.

[42] A fellebbezésben foglaltakkal ellentétben az elsőfokú bíróság nem értékelte e körben az alperes terhére, hogy a perbeli közokirat második oldalán a feleken kívül álló társaság neve is feltüntetésre került, ugyanis annak ellenére, hogy erre hivatkozott ítélete jogi indokolásában, abból kiindulva adta indokát döntésének, hogy az alperes a felperes képviselőjében eljárva tett nyilatkozatot. Az alperesi érvelés szerint továbbá az az állítás, hogy soha nem kapott osztalékot, éppen azt támasztja alá, hogy a másik taggal megállapodtak a társaság értékesítésében és miután a tapasztalataik rosszak voltak az osztalékfizetéssel összefüggésben úgy döntöttek, hogy közjegyzőhöz fordulnak az osztalékfizetésre vonatkozó igény közokiratba foglalása céljából (25. sorszámú jkv. 3. oldal). Ez azonban kizárólag az alperes saját személyes előadása volt, az elsőfokú bíróság helyesen fejtette ki, hogy nincs bizonyíték arra, hogy az állított megállapodás létrejött.

[43] Az Eredményfelhasználás 2018 megnevezésű okirati bizonyíték kapcsán helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az nem közokirat és teljes bizonyító erejű magánokiratnak sem minősül, így egyszerű okiratként megalapozottan értékelte az abban foglaltakat is, egybevetve a rendelkezésre álló további bizonyítékkal. Alappal hivatkozott a fellebbezés arra, hogy ezen okirat nem is tartalmazhatott a későbbi közjegyzői okiratra vonatkozó utalást, ennek azonban nem volt jelentősége, mert az elsőfokú bíróság ítéletében azzal összefüggésben utalt erre a körülményre, hogy az okirat nem támaszthatta alá, hogy a felperes már korábban tudomást szerzett a perben támadott jognyilatkozatról. Abból pedig, hogy a jognyilatkozat értelmében a másik tag is jogosult volt az osztalékra, nem következik egyúttal, hogy a nyilatkozat megtételéről tudomással bírt.

VII.2.

[44] A végrehajtási záradék kiállításának a Vht.-ben meghatározott feltételei nem érintették a kereset tárgyát képező érvénytelenségi okot, az érvénytelenség fennállása szempontjából nem volt jelentősége, ahogyan a közjegyző eljárásának sem azzal összefüggésben, hogy az érdekellentétet kellett-e észlelnie. Alappal utalt ugyanakkor a fellebbezési ellenkérelem arra, hogy a perbeli érvénytelenségi ok fennállta esetén – a semmisség helyett – a Ptk. csupán megtámadási jogot biztosít a képviselt számára, ebből következően eleve fel sem merülhet, hogy a közjegyző ez okból köteles lett volna megtagadni a közreműködést az okirat elkészítésében, illetve az, hogy a megtagadás hiányát az elsőfokú bíróságnak értékelnie kellett volna.

[45] A Ptk. 6:90. §-ára vonatkozó hivatkozás sem vezethetett eredményre annak okán, hogy a felperes nem tévedés címén támadta a jognyilatkozatot, ahogyan arra a felperes is helyesen utalt fellebbezési ellenkérelmében.

VIII.

[46] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – annak helyes indokai folytán – a Pp. 383. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[47] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárás során felmerült költségét az alperes maga viseli, köteles továbbá a Pp. 364. §-a alapján alkalmazandó 83. § (1) bekezdése szerint a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére, amely a képviselőt ellátó jogi képviselő munkadíjából állt. Az ítéltábla a munkadíj összegét – mérséklésre irányuló kérelem hiányában – a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.09.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

Budapest, 2026. január 13.

Dr. Sándor Ottó s. k.

a tanács elnöke

Dr. Balsai Csaba Zoltán s. k.

bíró

Dr. Vasady Loránt Zsolt s. k.

előadó bíró